

Parlementaire onderzoekscommissie
belast met het onderzoek naar
mogelijke disfuncties in het
strafrechtelijk onderzoek "Operatie
Kelk"

van

WOENSDAG 30 APRIL 2025

Voormiddag

Commission d'enquête
parlementaire chargée d'enquêter
sur d'éventuels dysfonctionnements
dans le déroulement de l'enquête
pénale baptisée "Opération Calice"

du

MERCREDI 30 AVRIL 2025

Matin

La réunion publique de commission est ouverte à 10 h 06 et présidée par M. Pierre Jadoul. De openbare commissievergadering wordt geopend om 10.06 uur en voorgezeten door de heer Pierre Jadoul.

Hoorzitting met de heer Roland Debruyne, gewezen magistraat.

Audition de M. Roland Debruyne, ancien magistrat.

Le **président**: Chers collègues, nous recevons ce matin M. Debruyne, que je remercie pour sa présence.

Monsieur Debruyne, je vous rappelle qu'en vertu de l'article 4, § 1er, de la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires, telle que modifiée par la loi du 30 juin 1996, la commission d'enquête peut prendre toutes les mesures d'instruction prévues par le Code d'instruction criminelle. Elle peut notamment entendre les témoins sous serment.

Avant de vous inviter à prêter serment, je tiens à attirer votre attention sur le dernier alinéa de l'article 8 de la loi précitée, suivant lequel tout témoin qui, en faisant une déclaration conforme à la vérité, pourrait s'exposer à des poursuites pénales, peut refuser de témoigner (cf. également l'article 14, 3, g), du Pacte international relatif aux droits civils et politiques du 19 décembre 1966, ratifié par la loi du 15 mai 1981). Cela signifie qu'un témoin a le droit de se taire lorsqu'il pense que sa déclaration publique pourrait être ultérieurement utilisée contre lui dans une procédure pénale.

Je vous rappelle en outre que, suivant l'article 9 de cette même loi, tout coupable de faux témoignage sera puni d'un emprisonnement de deux mois à trois ans et privé de l'exercice du droit de vote et d'éligibilité pendant cinq ans au moins et dix ans au plus.

Enfin, je vous rappelle que, suivant l'article 3 de la loi précitée, le secret de vos déclarations n'est pas garanti, sauf s'il s'agit de déclarations faites lors d'une réunion à huis clos et pour laquelle la commission s'est engagée explicitement à respecter le secret. De plus, chaque document que vous remettiez à la commission est susceptible d'être révélé.

Après ces précisions, je vous invite à prêter serment en levant la main et en prononçant la formule suivante: "Je jure de dire toute la vérité et rien que la vérité".

M. Roland Debruyne prête serment.

De **voorzitter**: Mijnheer Debruyne, ik geef u het woord om uw rol in Operatie Kelk toe te lichten.

Roland Debruyne: Monsieur le président, je signale tout d'abord que je répondrai en français aux questions qui me seront posées en français.

De vragen die in het Nederlands gesteld worden, zal ik in het Nederlands beantwoorden.

Het onderzoek van onderzoeksrechter De Troy dateert van 2010. Ik ging met emeritaat in 2014, na een carrière van 40 jaar in de staande magistratuur.

Mijn tussenkomst in het kader van deze zaak was tweemaal. Ten eerste, ik was wettelijk tweetalig woordvoerder voor het parket-generaal, met dien verstande dat voor het hof optrad als woordvoerder wijlen de heer Koen Moens en voor het parket wijlen de heer Colpin. Anderzijds ben ik opgetreden in het kader van een wrakingsprocedure.

Dan kom ik aan mijn taak als woordvoerder, tussen alle andere taken door, want ik hield mij bezig met strafzaken, burgerlijke zaken, disciplinaire zaken, jeugdzaken en ten slotte ook nog

wrakingsprocedures, maar daarover straks een woordje meer. Mijn taak als parketwoordvoerder heb ik tot het minimum beperkt. *J'ai réduit ça au minimum*. Ik besteedde daaraan ongeveer een uur per dag, gelet op mijn andere taken uiteraard, zoals ik daarnet zei. Ik beantwoordde hoofdzakelijk, zo niet voornamelijk, telefonische vragen van journalisten, nooit van particulieren. Het ging dan over journalisten van de geschreven pers en ook af en toe van VRT, RTBF enzovoort.

Mijn commentaar betrof alleen proceduredaden, *des actes de procédure*, zonder enig commentaar van mijnentwege. Met procedurezaken bedoel ik het volgende: zaken gesteld voor het hof van beroep, vorderingen die werden genomen door het parket-generaal, de inhoud van de vorderingen genomen door het parket-generaal. Ik deed dat zonder ander persoonlijk commentaar.

Behoudens vergissing van mijnentwege heb ik nooit journalisten particulier in mijn kabinet ontvangen, ook geen advocaten.

Af en toe, maar veeleer zelden, gebeurde het wel dat er voor de duidelijkheid en om me ettelijke telefoontjes te besparen een perscommuniqué werd overhandigd aan het agentschap Belga.

Het weze aangestipt dat ik nooit rechtstreeks contact heb gehad met de onderzoeksrechter. Indien er informatie gesprokkeld moest worden – als ik die term mag gebruiken –, geschiedde het altijd via de woordvoerder van het parket, wijlen de heer Colpin. Ik heb dus nooit persoonlijke contacten gehad met de onderzoeksrechter, de heer De Troy, die ik overigens amper kende.

Ik kom nu tot mijn andere tussenkomst in deze zaak, de wrakingsprocedure.

En français: la procédure en récusation.

U weet – of u weet niet – dat een wrakingsprocedure voorzien is in het Gerechtelijk Wetboek. Enkel een magistraat van de zetel of een onderzoeksrechter kunnen gewraakt worden. Een lid van het parket, van de staande magistratuur, kan nooit gewraakt worden, om de eenvoudige reden dat het parket partij ter zake is. Zo kan ook een advocaat niet gewraakt worden.

Hoe werkt deze procedure? Het gaat om een burgerlijke procedure die moet worden behandeld door het hof, ingeleid door een verzoekschrift, *une requête*, gericht tegen een bepaalde rechter en ingediend door een partij in het kader van de procedure. Er is indertijd enige discussie geweest over wat juist bedoeld wordt met 'partij'. Is het een burgerlijke partij? Is het een in verdenking gestelde?

Of is het een partij die vernoemd wordt in het kader van een onderzoek? Over die discussie zal ik het niet hebben.

Als er een verzoekschrift is ingediend, dient de geïnviseerde rechter, die dus aangeduid is in het verzoekschrift, binnen 48 uur te antwoorden. Ofwel trekt hij zich terug uit het onderzoek, ofwel weigert hij zich terug te trekken en dan dient de zaak voor het hof gesteld te worden. Het openbaar ministerie moet dan conclusies nemen. Achteraf wordt de zaak vastgesteld voor het hof en er wordt een arrest geveld in de een of andere zin: ofwel dient de rechter zich niet terug te trekken, ofwel moet hij zich wel terugtrekken en wordt er een andere magistraat in zijn plaats aangeduid.

In het kader van deze zaak werd er – ik weet niet precies wanneer – een verzoekschrift tot wraking van onderzoeksrechter De Troy ingediend door meester Keuleneer, die optrad – als ik me niet vergis – voor kardinaal Danneels, of alleszins voor de kerkelijke overheid. Wat zijn de redenen van wraking in het verzoekschrift tot wraking? Ik zou het eenvoudig kunnen samenvatten: partijdigheid van de rechter of manifeste vijandschap.

Welnu, ten gevolge van de conclusie van het openbaar ministerie – ik heb die conclusie opgesteld, trouwens – kwam ik tot de vaststelling dat er geenszins sprake was van manifeste vijandigheid of partijdigheid, zodanig dat het verzoekschrift ingediend door meester Keuleneer werd afgewezen. Het dient ook aangestipt dat tijdens de procedure die voor het hof werd behandeld, de partijen gehoord dienen te worden: de burgerlijke partij, met name meester Van Steenbrugge of meester Mussche – ik wil het even kwijt –, en meester Keuleneer. Ten slotte werd, zoals ik net zei, het verzoekschrift bij arrest afgewezen.

Ik wil ten slotte nog een persoonlijke commentaar geven. Meestal werden verzoekschriften ingediend om een procedure tijdelijk lam te leggen. Dat ging bijvoorbeeld zo in financiële zaken. Naar mijn persoonlijke mening is dat hier ook gebeurd enkel om de procedure tijdelijk lam te leggen. Het is wel zo dat als een verzoekschrift wordt afgewezen, er een boete kan worden opgelegd, een soort administratieve boete, indien het verzoekschrift manifest ongegrond is.

Ik wil tot slot nog een persoonlijke commentaar geven, waarmee ik al wat anticipeer op een vraag die u mij zou kunnen stellen. In mijn veertigjarige carrière heb ik nooit enige druk ontvangen, noch vanuit de hiërarchie, noch vanuit politieke hoek of van eender wie.

Tot daar mijn korte tussenkomst. Ik zal uiteraard uw vragen beantwoorden.

Je répondrai évidemment à toutes les questions qui me seront posées.

De **voorzitter**: Ik dank u, mijnheer Debruyne, en geef het woord aan mevrouw De Wit.

Sophie De Wit (N-VA): Dank u voor uw komst, mijnheer Debruyne. U hebt alleszins al een mysterie opgelost. Helemaal opgelost is het niet, want u hebt duidelijk gezegd dat u nooit contact met de advocaten hebt gehad, terwijl hier andere mensen zijn gepasseerd die het tegengestelde geïnsinueerd hebben. Ik ben dus blij dat u dat uitdrukkelijk hebt gezegd.

Ik heb ook begrepen dat er bij het begin van de zaak een soort van multiconfessionele werkgroep werd opgericht. Men heeft ons al verteld dat het geen formele instantie was, maar dat het een groep van mensen was die advies zouden moeten inwinnen bij magistraten. Mijn vraag is heel simpel. Kunt u bevestigen dat u daar deel van uitmaakte? Zat u in die werkgroep? Wie zetelde er daarna nog in? Dat blijft nog onduidelijk.

Er is een persconferentie geweest in augustus 2010. Bent u daarin tussengekomen? Kunt u daarover wat meer informatie geven?

Dan heb ik nog enkele vragen. Ik ga wat verder in de tijd. Er is enerzijds de multiconfessionele werkgroep en de persconferentie en anderzijds is er het rapport van de Hoge Raad voor de Justitie.

Werd u, als zodanig, uitgenodigd door de Hoge Raad voor de Justitie? In een voorgaande hoorzitting heeft een getuige gezegd dat daar eigenlijk niet de nodige medewerking aan verleend werd. Daarom wil ik graag weten hoe dat voor u verlopen is.

Mijn andere vragen houd ik voor een later moment.

Roland Debruyne: Ik zal op uw vragen systematisch antwoorden. Ik heb nooit deel uitgemaakt van die werkgroep. Trouwens, ik had onvoldoende tijd om in dergelijke werkgroepen te zetelen, niet omdat dat mij niet interesseerde, maar, ten eerste, ik maakte er geen deel van uit, en ten tweede, ik had eigenlijk onvoldoende tijd om van zulke werkgroepen deel uit te maken.

Uw tweede vraag is mij even ontsnapt.

Sophie De Wit (N-VA): In het kader van die werkgroep heeft ook een persconferentie plaatsgevonden. Een getuige heeft in een

hoorzitting verklaard dat u daar wel deel van uitmaakte en dat u ook het woord genomen zou hebben.

Wij proberen gewoon te achterhalen wat er al dan niet gebeurd is.

Roland Debruyne: Op een bepaald ogenblik – dit is één keer gebeurd, overigens samen met een collega, als ik mij niet vergis – heb ik, liever dan alle telefoons te beantwoorden waarmee ik werd overspoeld, de pers te woord gestaan in de bibliotheek van het parket-generaal. Het ging enkel – wat mij betreft tenminste – over informatie over de procedure, de gang van de procedure. Dat is het antwoord op uw tweede vraag.

In antwoord op uw derde vraag, ik werd grondig gehoord door de Hoge Raad voor de Justitie. Ik heb daar trouwens anderhalf uur doorgebracht. Er werden mij allerhande vragen gesteld, waarop ik geantwoord heb.

Dat zijn de drie antwoorden die ik u kan verschaffen, mevrouw.

De **voorzitter**: Wenst een collega zich bij die vragen aan te sluiten?

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Ter aanvulling, op de vraag van mevrouw De Wit hebt u geantwoord dat u geen deel uitmaakte van de multiconfessionele werkgroep, omdat u veel ander werk had. U wist echter wel af van het bestaan van de opgerichte multiconfessionele werkgroep?

Roland Debruyne: In het begin was ik eigenlijk niet op de hoogte. Op een bepaald ogenblik heb ik vernomen dat er een werkgroep zou zijn opgericht. Neen, eigenlijk wist ik het niet. Gedurende een lange tijd heb ik niet geweten dat er een werkgroep zou hebben bestaan.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): U hebt dat dus pas achteraf vernomen?

Roland Debruyne: Goh. Een werkgroep is een groot woord. Wel vinden er af toe, naar ik meen om de andere maand, vergaderingen plaats bij het parket-generaal om allerlei praktische en andere problemen te bespreken. Indien dat een werkgroep wordt genoemd, kan het inderdaad zijn dat ik ooit heb deelgenomen, maar nooit in het kader van de zaak die ons bezighoudt. Er werden tijdens die vergaderingen praktische zaken en de taakverdeling enzovoort besproken.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Dat is natuurlijk iets anders. Waar het over gaat – dat staat ook in het rapport van de Hoge Raad voor de

Justitie – is dat er een soort multiconfessionele werkgroep of bijeenkomst is geweest van magistraten op het niveau van het hof van beroep om net ook alle procedurekwesties die tijdens die zomer waren opgedoken, samen te bespreken en ze richting te geven. Is dat iets wat naar uw weten normaal is of vaker gebeurde op het niveau van het parket-generaal?

Roland Debruyne: Dat lijkt me niet abnormaal, vermits op een bepaald ogenblik een standpunt dient te worden ingenomen, bijvoorbeeld bij wijze van vordering. Het lijkt me dan ook volledig normaal dat een brainstorming kan plaatsvinden om even over standpunten te discussiëren of om van gedachten te wisselen over het standpunt dat zal worden ingenomen na het aanhoren van diverse collega's.

Ik persoonlijk heb nooit ... Ik keek wat er gebeurde op het niveau van de procedure en lichtte de pers voor, ik beantwoordde de vragen zonder persoonlijk commentaar van mijnentwege.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Ik begrijp dat als er iets belangrijks gebeurt, een aantal mensen dan samen nadenkt en brainstormt, maar waarom zou dat dan multiconfessioneel samengesteld moeten zijn?

Roland Debruyne: Ik heb nooit het woord multiconfessioneel gehoord. Ik weet trouwens niet wat de overtuiging van de ene en de andere collega was. Ik was daar niet om bekommerd, ik lig daar zeker niet wakker van. Men kon wel vaag vermoeden dat iemand van vrijzinnige of christelijke signatuur was, maar dat was nooit aan de orde van de dag.

Sophie De Wit (N-VA): Ik wil even terugkomen op mijn laatste vraag, over de hoorzitting met de Hoge Raad. U zei: ik ben daar geweest, ik heb anderhalf uur op de vragen geantwoord. In een van de vorige commissievergaderingen is het volgende gezegd. Ik zal het citeren.

"De heer Debruyne heeft in juli 2010 ook een bepaalde rol gespeeld. *Ni vu ni connu*. Die mensen werkten daar niet aan mee." Ik heb dat toen begrepen als: u hebt niet echt antwoorden gegeven aan de Hoge Raad. Maar u zegt nu dat u wel degelijk anderhalf uur antwoorden hebt gegeven op de vragen die de Hoge Raad heeft gesteld.

Roland Debruyne: Er is een aantal vragen gesteld. Veel vragen trouwens. Ik heb technische uitleg over de wrakingsprocedure moeten verstrekken en ik heb daar veel tijd aan besteed. Voor heel wat leden van de Hoge Raad, die geen magistraten waren of zijn, was dat een domein dat

hun totaal onbekend was. Ik heb daar toen tekst en uitleg over gegeven.

Sophie De Wit (N-VA): Mijnheer Debruyne, we hebben hier in commissie de heer de le Court al gehoord. Hij heeft gezegd dat hij zelf geen ontmoeting heeft gehad met monseigneur Léonard en met geen enkele vertegenwoordiger van de kerk trouwens, en dat bovendien niet hijzelf de heer Keuleneer heeft ontvangen, maar dat zijn vervanger dat heeft gedaan.

Meester Keuleneer heeft geen herinnering aan u. Hij zei: ik heb de heer Debruyne niet ... Maar ik heb altijd begrepen dat u de vervanger was van de heer de le Court. Maar u zegt letterlijk: ik heb niemand ontvangen. Wie is dan die vervanger van de heer de le Court?

Roland Debruyne: Ik heb nooit een kerkvader op bezoek gehad. Nooit.

Sophie De Wit (N-VA): (...)

Roland Debruyne: Meester Keuleneer is nooit op mijn kabinet geweest. Ik zag hem op de zitting. We begroetten elkaar, zoals ik ook meester Van Steenbrugge en meester Mussche groette. Ik heb nooit in het kader van deze zaak toch meester Keuleneer in mijn kabinet gehad. Ik denk trouwens niet dat ik meester Keuleneer ooit in mijn kabinet heb gehad, noch meester Van Steenbrugge trouwens.

Sophie De Wit (N-VA): Als de heer de le Court zegt dat niet hij, maar wel zijn vervanger hen ontvangen heeft, wie was die vervanger?

Roland Debruyne: Dat zou ik niet weten, mevrouw.

Sophie De Wit (N-VA): Wij dachten dat u dat was.

Roland Debruyne: Ik ben op een bepaald moment zijn vervanger geweest. Een vervanging wisselde om de 14 dagen tijdens de vakantie, of tijdens de paas- of kerstvakantie. Ik was alleszins niet de vervanger van de procureur-generaal op het ogenblik dat monseigneur – zijn naam ben ik even kwijt – zou zijn ontvangen door een lid van het parket-generaal. Mijn antwoord is duidelijk.

Sophie De Wit (N-VA): Waarvoor dank. We proberen te achterhalen wie dat was.

Roland Debruyne: Ik kan u niet helpen. Er werden dienstlijsten opgesteld inzake de vervanging van de procureur-generaal Frans/Nederlands. Het was trouwens meestal een tweetalige taak.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Veel van die zaken hebben zich afgespeeld in de grote vakantie, in de zomer van 2010. Er was toen een bepaalde verlofregeling per 14 dagen. Als u toen niet van dienst was, wie waren dan uw nauwste collega's die volgens de hiërarchie in aanmerking kwamen om de procureur-generaal te vervangen?

Roland Debruyne: Ik heb kennis van bijvoorbeeld de heer Nouwynck, de heer De Lentdecker en op een bepaald ogenblik de heer Verbelen. Dat is de lijst. Qua anciënniteit werd ook rekening gehouden met de tweetaligheid enzovoort.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Drie à vier personen kwamen daarvoor in aanmerking?

Roland Debruyne: Inderdaad, een viertal personen. Ik denk even na wie de procureur-generaal nog had kunnen vervangen ... Ja, het bleef inderdaad beperkt tot een viertal personen.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): U hebt gezegd dat u twee zaken gedaan hebt, perswerk met het woordvoederschap en een rol in de wrakingsprocedures. U was dus nooit betrokken bij bijvoorbeeld het opmaken van een vordering bij de kamer van inbeschuldigingstelling of bij het overleg daarover?

Roland Debruyne: Het antwoord is neen.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Dat is een duidelijk antwoord.

U sprak daarnet over wraking. Mogen we zeggen dat u een specialist was in wrakingsprocedures?

Roland Debruyne: Op een bepaald ogenblik is er aan de procedure gesleuteld, maar destijds werd ik beschouwd als de specialist. Maar dat is natuurlijk een groot woord, ik heb niet de pretentie specialist te zijn. Om een vergelijking te maken was ik eerder een omnipracticus.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Maar de wrakingen interesseren ons ten eerste en daarom is het goed dat u er bent, vermits u specialist bent.

Roland Debruyne: Ik zal uw vraag graag beantwoorden.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): U hebt kort de procedure geschetst. Als er een wrakingsverzoek wordt neergelegd, kan de magistraat tegen wie het wrakingsverzoek is neergelegd ook zelf oordelen om daarop in te gaan en zich terug te trekken van de zaak.

Roland Debruyne: Ja.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Oké. Dan rijst volgende vraag. Stel dat in hetzelfde dossier een paar jaar later een andere vraag wordt voorgelegd, waarbij het bijvoorbeeld gaat over de voorzitter van de KI, die al werd gewraakt en zelf spontaan is ingegaan op die wraking, is die magistraat dan naar uw oordeel nog steeds verplicht om zich terug te trekken of kan hij stellen dat hij twee jaar geleden werd gewraakt, maar dat hij opnieuw zijn rol opneemt en zich niet terugtrekt? Welke impact heeft het vrijwillig ingaan op een wrakingsverzoek op de mogelijkheid om later in dezelfde zaak nog te oordelen?

Roland Debruyne: Ik antwoord liever niet op uw vraag, om technische redenen. Ik zou het even juridisch moeten kunnen nagaan. Liever dan een pasklaar antwoord te geven dat manifest een vergissing is, beantwoord ik die vraag liever niet.

Wat u mij voorlegt is een juridische spitsvondigheid. U moet weten, ik ben al tien jaar met emeritaat. Ik volg af en toe nog de actualiteit, de juridische actualiteit, maar het Wetboek van strafvordering is momenteel niet *mon livre de chevet*.

Stefaan Van Hecke (Ecolo-Groen): Het is geen strikvraag. De vraag is niet hoe u dat zou bekijken als u vandaag magistraat zou zijn. Het gaat over de periode 2010, 2011, 2012, met de stand van de wetgeving en de stand van de rechtspraak op dat moment. Hoe zou u de situatie toen beoordeeld hebben?

Roland Debruyne: Mocht ik rechter zijn geweest, wat ik nooit geweest ben trouwens, en ik werd één keer gewraakt in het kader van een procedure, zou ik mij dan terugtrekken achteraf? Ja, dat lijkt mij ... Een rechter die zich terugtrekt, hoeft daarvoor geen bepaalde redenen te geven. Als hij aanvoelt dat hij niet meer kan zetelen om psychologische of andere redenen, dan is dat zo. Als hij echter weigert om zich terug te trekken, dan moet hij sowieso een antwoord verschaffen. Hij moet een antwoord verstrekken in de ene of andere zin en indien hij weigert, moet dat een schriftelijk antwoord zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog collega's die het woord vragen?

Oskar Seuntjens (Vooruit): Mijnheer Debruyne, ik heb nog een vraag over een ander onderwerp. Op 16 augustus 2010 hebt u een brief ondertekend als advocaat-generaal gericht aan de toenmalige minister van Justitie. In die brief, die werd opgesteld in naam van het parket-generaal, wordt

expliciet verwezen naar telefonisch contact tussen de eerste advocaat-generaal De Lentdecker en de heer Lecluyse, de medewerker van de strategische cel van het kabinet van Justitie. Die brief kadert in de nasleep van de huiszoekingen van 24 juli 2010.

Na lezing, volhardt en tekent,

Mijn eerste vraag is of u weet wat er tijdens dat telefoongesprek precies besproken is en, vervolgens, of u het een normale gang van zaken vindt dat het parket-generaal het kabinet van Justitie actief informeert over een lopend gerechtelijk onderzoek. Wat was de aanleiding voor die vele contacten met de minister van Justitie?

.....
Roland Debruyne

Roland Debruyne: Ik herinner mij helemaal niet de inhoud van die brief. Trouwens, wanneer ik het interim verzekerde, heb ik ettelijke brieven moeten ondertekenen of ondertekend waarvan ik mij de inhoud niet meer herinner. Ondertussen is dat 15 of 14 jaar geleden. U zult me verontschuldigen dat ik de precieze inhoud niet meer ken.

U wilde ook weten of het normaal is dat er contacten met de minister van Justitie werden onderhouden, maar de minister van Justitie is de normale correspondent van de procureur-generaal. De minister van Justitie kan uitleg vragen aan de procureur-generaal en de procureur-generaal kan spontaan uitleg verstrekken aan de minister van Justitie.

Trouwens, de minister van Justitie was af en toe aanwezig tijdens het College van procureurs-generaal. Hij mag eventueel inlichtingen vragen, mondeling of schriftelijk. Het lijkt me volledig normaal dat de minister van Justitie zich wendt tot de procureur-generaal of dat de procureur-generaal zich wendt tot de minister van Justitie om spontane mededelingen te doen over een lopende zaak, een gebeurtenis en dies meer.

De **voorzitter:** Zijn er nog vragen? Niemand vraagt nog het woord.

Mijnheer Debruyne, dank u voor uw komst. Ik wens u een fijne dag.

*De vergadering wordt gesloten om 10.39 uur.
La séance est levée à 10 h 39.*
